Europeiska unionens råd

Bryssel den 6 november 2026
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	6 november 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2026) 8350 final
Ärende:	KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) …/… av den 6.11.2026 i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351

För delegationerna bifogas dokument – C(2026) 8350 final.

Bilaga: C(2026) 8350 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.11.2026
C(2026) 8350 final

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) …/…

av den 6.11.2026

i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) …/…

av den 6.11.2026

i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013[1], särskilt artikel 11, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EU) 2024/1351 ska kommissionen varje år fastställa vilka medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation. Senast den 15 oktober varje år ska kommissionen anta den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten och ett beslut om fastställande av dessa medlemsstater.

(2) För att avgöra om en viss medlemsstat är utsatt för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation har kommissionen gjort en bedömning på grundval av den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten[2] och de uppgifter som förtecknas i artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) 2024/1351. För detta ändamål har kommissionen utvecklat en metod enligt vilken trycket står i relation till uppkomsten av oproportionerliga skyldigheter i en medlemsstat med beaktande av den övergripande migrationssituationen i unionen[3]. Enligt metoden jämför man varje medlemsstats situation med den övergripande situationen i unionen för att fastställa vad som utgör oproportionerliga skyldigheter.

(3) I bedömningen[4] beaktar man en tolvmånadersperiod, 1 juli 2025–30 juni 2026, för att fastställa vilka medlemsstater som är utsatta för migrationstryck respektive riskerar att utsättas för migrationstryck i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) 2024/1351 och med definitionen av ”migrationstryck” i artikel 2.24 i den förordningen. På Spaniens begäran i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) 2024/1351 beaktas i bedömningen också utvecklingen i samband med den incident som ägde rum den 30–31 juli 2026, utanför tolvmånadersperioden för rapportering, som ledde till storskaliga olagliga

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

2 Meddelande till Europaparlamentet och rådet om den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten som en del av den årliga europeiska cykeln för migrationshantering, COM (2026) 835.

3 SWD (2025)792, Methodology for the purposes of Commission implementing decision pursuant to Article 11 of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council (inte översatt till svenska).

4 Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 av den 11 november 2025, eftersom rapporteringsperioden 1 juli 2024–30 juni 2025 för bedömning av migrationstryck respektive 1 juli 2020–30 juni 2025 för bedömning av betydande migrationssituation redan har bedömts i det första genomförandebeslut som kommissionen har antagit i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2024/1351.

inresor till den autonoma staden Ceuta. I enlighet med definitionen av ”betydande migrationssituation” i artikel 2.25 i förordning (EU) 2024/1351 tar bedömningen av en betydande migrationssituation, i syfte att beakta den kumulativa effekten av tredjelandsmedborgares eller statslösa personers aktuella och tidigare årliga ankomster, hänsyn till perioden 1 juli 2021–30 juni 2026.

(4) Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 minskade de olagliga gränspassagerna över unionens yttre gränser med 32 %, vilket visar att den övergripande migrationssituationen i unionen fortsätter att förbättras för andra rapporteringsperioden i rad. Även vad gäller antalet ansökningar om internationellt skydd och antalet otillåtna förflyttningar ses en nedåtgående trend med 16 % respektive cirka 13 %, en kontinuerligt nedåtgående trend som konstaterats sedan 2024.

(5) I bedömningen av rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 på grundval av den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten och de element uppgifter som anges i artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) 2024/1351 dras slutsatsen, när alla relevanta kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter har sammanställts och bedömts i förhållande till den övergripande situationen i unionen, att Grekland och Cypern är utsatta för migrationstryck. I bedömningen konstateras också att Italien är utsatt för migrationstryck till följd av omfattande ankomster på grund av landsättningar efter sök- och räddningsinsatser. Efter Spaniens begäran om att hänsyn skulle tas till utvecklingen utanför tolvmånadersperioden för rapportering, vilket är en möjlighet som föreskrivs i artikel 9.1 i förordning (EU) 2024/1351, och särskilt den incident som ägde rum den 30–31 juli 2026 och ledde till storskaliga olagliga inresor till den autonoma staden Ceuta, har bedömningen lett till slutsatsen att även Spanien är utsatt för migrationstryck.

(6) Även om trenden under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 fortsatte nedåt jämfört med den föregående tolvmånadersperioden, hade Grekland oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen, särskilt på grund av antalet olagliga gränspassager och ansökningar om internationellt skydd och ett högt antal positiva beslut. Även om antalet olagliga gränspassager minskade med 23 % registrerade landet det högsta antalet olagliga gränspassager i förhållande till sin bruttonationalprodukt (BNP) och folkmängd, och registrerade en betydande ökning av antalet ankomster till följd av sök- och räddningsinsatser (+ 74 %). Grekland fortsatte vidare att ta emot det högsta antalet ansökningar om internationellt skydd i förhållande till sin BNP och folkmängd, trots att antalet ansökningar om internationellt skydd som registrerades i Grekland minskade med 19 % jämfört med den rapporteringsperiod som bedömdes i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323. Mer än hälften av alla ankomster till Grekland längs den östra Medelhavsrutten registrerades på Kreta.

(7) Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 förblev Spanien särskilt utsatt för fluktuationerna i antalet olagliga inresor längs västra Medelhavsrutten och Atlantrutten. Spanien registrerade omkring 20 % av alla olagliga gränspassager på unionsnivå och var den medlemsstat som hade tredje högst antal ankomster på grund av sök- och räddningsinsatser. Samtidigt som ansökningarna om internationellt skydd minskade med 22 % var Spanien den tredje största mottagaren av ansökningar i unionen i förhållande till BNP och folkmängd och den fjärde största i absoluta tal. Spanien var också en av de medlemsstater som stod för flest registreringar för tillfälligt skydd; landet stod för det fjärde högsta antalet i unionen i absoluta tal. När relevanta kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter beaktades och bedömdes i

förhållande till den övergripande situationen i unionen för rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 konstaterades det att Spanien riskerade att utsättas för migrationstryck. Efter den incident som ägde rum den 30–31 juli 2026 och ledde till storskaliga olagliga inresor till den autonoma staden Ceuta begärde Spanien dock att kommissionen skulle ta hänsyn till denna utveckling inom ramen för den nuvarande årliga cykeln för migrationshantering. Efter bedömningen av både kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter avseende rapporteringsperioden och de ytterligare data och uppgifter som översänts av de spanska myndigheterna i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) 2024/1351 i samband med den incident som ägde rum den 30–31 juli 2026 och ledde till storskaliga olagliga inresor till den autonoma staden Ceuta, drogs slutsatsen att Spanien hade oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen.

(8) Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 förbättrades migrations- och asylsituationen i Cypern jämfört med föregående rapporteringsperiod, men landet hade fortfarande oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen, särskilt på grund av registreringar för tillfälligt skydd, olagliga gränspassager, ansökningar om internationellt skydd och ett belastat återvändandesystem. Trots att antalet olagliga gränspassager minskade med 34 % jämfört med den rapporteringsperiod som bedömdes i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 satte antalet ankomster, i förhållande till landets BNP och folkmängd, press på Cyperns asyl- och migrationssystem. Cypern var det land som fick näst flest ansökningar om internationellt skydd under rapporteringsperioden i förhållande till BNP och folkmängd.

(9) Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 landsattes ett stort antal personer i Italien efter sök- och räddningsinsatser. Trots att det totala antalet personer som landsattes i Italien minskade med 33 % jämfört med den tidigare rapporteringsperioden, var landets andel av ankomster på grund av återkommande landsättningar efter sök- och räddningsinsatser och antalet sådana ankomster i absoluta tal så omfattande att de innebar att Italien hade oproportionerliga skyldigheter jämfört med den övergripande situationen i unionen. Italien registrerade 42 % av det totala antalet personer som landsattes i unionen.

(10) På grundval av iakttagelserna i den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten och de element som anges i artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) 2024/1351 är bedömningen av rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026, när alla relevanta kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter har beaktats och bedömts i förhållande till den övergripande situationen i unionen, att Belgien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Frankrike, Kroatien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien, Slovenien och Finland riskerar att utsättas för migrationstryck. Även om det också konstaterades att Spanien riskerar att utsättas för migrationstryck under rapporteringsperioden drogs dock slutsatsen att Spanien hade oproportionerliga skyldigheter i förhållande till den övergripande situationen i unionen utifrån bedömningen av ytterligare data och uppgifter om den incident som ägde rum den 30–31 juli 2026 i Ceuta.

(11) Kroatien förblev, som medlemsstat där den första inresan till unionen sker, särskilt utsatt för fluktuationerna i olagliga inresor via västra Balkan och östra Medelhavsrutten. En betydande ökning av antalet olagliga inresor under året skulle kunna leda till att de kroatiska migrations- och asylsystemen, som redan är ansträngda, påverkas av oproportionerliga skyldigheter. Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 påverkades Kroatien av olagliga gränspassager – landet registrerade 78 %

av alla inresor längs västra Balkanrutten och näst flest olagliga gränspassager på unionsnivå i förhållande till BNP och folkmängd samt stod relativt sett för flest nekade inresor i unionen. Kroatien tog relativt sett dessutom emot det största antalet överföringar i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013. Samtidigt tog Kroatien också emot det högsta antalet beslut i förhållande till landets BNP och folkmängd avseende begäranden från Kroatien till andra medlemsstater om att ta ansvar för personer som har nått Kroatien på ett otillåtet sätt och vars ansökningar bör prövas av en annan medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013[5]. Dessutom noterade Kroatien en ökning med 109 % i absoluta tal när det gäller antalet mottagna beslut som svar på sådana begäranden som lämnats till andra medlemsstater jämfört med föregående rapporteringsperiod.

(12) Den fortsatta omfattningen av registreringar för tillfälligt skydd satte fortsatt press på Tjeckiens nationella mottagningssystem. Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 noterade landet det högsta antalet registreringar för tillfälligt skydd i unionen i förhållande till BNP och folkmängd – på en nivå som avsevärt översteg de nivåer som registrerats av andra medlemsstater.

(13) Ett antal medlemsstater registrerade ett stort antal otillåtna förflyttningar av personer som ansökt internationella skydd inom unionen, vilket satte särskild press på deras asyl-, migrations- och mottagningssystem. Utmaningarna i samband med sådana otillåtna förflyttningar hanteras genom att man erkänner möjligheten att tillämpa ansvarskompensation i dessa fall som en del av den berörda/påverkade medlemsstatens solidaritetsbidrag. Under rapporteringsperioden 1 juli 2025–30 juni 2026 registrerade Tyskland en betydande minskning på 56 % av antalet mottagna beslut avseende utgående begäranden som lämnats in till andra medlemsstater om att ta ansvar för personer som har nått Tyskland på ett otillåtet sätt. Trots denna minskning tog Tyskland emot det näst högsta antalet beslut avseende sådana begäranden bland alla medlemsstater i absoluta tal. Även om Tyskland registrerade en minskning på nästan 20 % av antalet mottagna ansökningar om internationellt skydd jämfört med föregående rapporteringsperiod, fortsatte landet att ta emot det högsta antalet ansökningar i unionen i absoluta tal under rapporteringsperioden, vilket påverkade landets asyl- och mottagningssystem. Detta förvärrades ytterligare av att landet hyser flest personer som beviljats tillfälligt skydd i unionen i absoluta tal och av den mycket stora andelen ansökningar om internationellt skydd under de senaste tio åren. Frankrike tog också emot ett mycket stort antal otillåtna förflyttningar som gjordes av personer som ansökt om internationellt skydd jämfört med andra medlemsstater, och noterade olagliga gränspassager till Förenade kungariket, vilket påverkade de nationella asyl- och mottagningssystemen. Frankrike tog emot det näst högsta antalet ansökningar i absoluta tal och det sjätte i relativa tal, även om antalet ansökningar om internationellt skydd minskade med 8 % jämfört med den föregående rapporteringsperioden. Belgien, Luxemburg och Nederländerna påverkades också av otillåtna förflyttningar som gjordes av personer som ansökt om internationellt skydd, vilket satte press på deras mottagningssystem. Slovenien påverkades också av ett betydande antal otillåtna förflyttningar och registrerade det högsta antalet beslut som mottagits/mottagna beslut om framställningar om återtagande som skickats under rapporteringsperioden i förhållande till landets BNP och folkmängd. Irland hade

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning) (EUT L 180, 29.6.2013, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj/eng).

relativt sett ett fortsatt stort antal ansökningar om internationellt skydd, och en betydande andel av de sökande kommer in i landet på illegal väg, främst via landgränsen till Förenade kungariket. Detta, tillsammans med det stora antalet personer som beviljats tillfälligt skydd i Irland, påverkade landets nationella asyl- och mottagningssystemet. Rumänien står för 89 % av de olagliga gränspassagerna vid EU:s östra gräns, och 99 % av de tredjelandsmedborgare som anländer från Ukraina. Rumänien ligger på femte plats bland medlemsstaterna när det gäller registreringar för tillfälligt skydd och står inför växande utmaningar vad gäller landets mottagningskapacitet, som skulle kunna bli än kraftigare med ytterligare ankomster till följd av Rysslands pågående krig mot Ukraina.

(14) Rysslands och Belarus åtgärder fortsatte att påverka migrationsdynamiken, särskilt i Estland, Lettland, Litauen, Polen och Finland. Som svar på fortsatta statligt sponsrade försök att använda migration som vapen fortsatte Estland att skärpa gränsförvaltningsåtgärderna vid landets gräns mot Ryssland. Lettland och Litauen fortsatte att förstärka övervakningsåtgärderna vid sina gränser mot Belarus. Polen förlängde befintligheten för buffertzonen längs sin gräns mot Belarus för att upprätthålla operativ vaksamhet och säkerställa ett ändamålsenligt gränsskydd. Finland utvidgade den nationella särskilda ordningen vid sina gränsövergångsställen till Ryssland som svar på Rysslands försök att använda migration som vapen.

(15) På grundval av den årliga europeiska asyl- och migrationsrapporten och de element som anges i artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) 2024/1351, och på grund av den kumulativa effekten av de kvantitativa och kvalitativa data och uppgifter som sammanställts och bedömts under femårsperioden 1 juli 2021–30 juni 2026, är slutsatsen av bedömningen att Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Österrike och Polen står inför en betydande migrationssituation.

(16) I Bulgarien har systemet under de senaste fem åren belastats av framför allt inflödet av registreringar för tillfälligt skydd sedan 2022 i kombination med ett relativt stort antal ansökningar om internationellt skydd i förhållande till landets BNP och folkmängd. Detta gäller särskilt eftersom Bulgarien har fattat ett betydande antal positiva beslut avseende ansökningar om internationellt skydd och avslag av ansökningar om internationellt skydd, vilket skapade en stor belastning på återvändandesystemet.

(17) Bedömningen av situationen i Kroatien under de senaste fem åren i förhållande till den övergripande situationen i unionen visar att belastningen på återvändandesystemet, utöver skyldigheterna vid dess yttre gräns, i förhållande till landets BNP och folkmängd har haft en betydande inverkan på dess kapacitet. Kroatien har utfärdat ett relativt stort antal nekade inresor och har registrerat ett varaktigt, relativt stort antal olagliga gränspassager på grund av smuggling av migranter i regionen.

(18) Till följd av Rysslands pågående anfallskrig och upptrappningen av attackerna mot Ukraina åtnjöt 4,4 miljoner personer tillfälligt skydd i unionen den 30 juni 2026. Sedan krigets början har Polen och Tjeckien varit bland de länder som noterat flest registreringar för tillfälligt skydd i unionen i förhållande till deras BNP och folkmängd. Detta har utgjort en betydande belastning på dessa medlemsstaters migrations-, asyl- och gränsförvaltningssystem under de senaste åren sedan 2022 och skapat integrationsutmaningar. Estland har noterat ett stort antal registreringar för tillfälligt skydd i förhållande till landets BNP och folkmängd, tillsammans med ett relativt stort antal ansökningar om internationellt skydd som har lett till ett stort antal positiva beslut under de senaste fem åren.

(19) Under femårsperioden 1 juli 2021–30 juni 2026 tog Österrike emot ett stort antal ansökningar om internationellt skydd. Antalet har visserligen fortsatt att minska, men det totala antalet ansökningar om internationellt skydd och det resulterande antalet positiva beslut under femårsperioden har haft en kumulativ effekt på kapaciteten hos Österrikes migrations-, mottagnings- och asylsystem.

(20) Medlemsstater som genom detta beslut konstateras vara utsatta för migrationstryck bör ha tillgång till den årliga solidaritetspool som inrättats genom rådets genomförandebeslut som avses i artikel 57 i förordning (EU) 2024/1351 och bör informera kommissionen och rådet i enlighet med artikel 58.1 i den förordningen om de avser att använda sig av den årliga solidaritetspoolen, varvid de bör inkludera uppgifter om den typ och nivå av solidaritetsåtgärder som behövs. Om en medlemsstat som är utsatt för migrationstryck inte använder sig av den årliga solidaritetspoolen eller inte meddelar behov av att använda sig av den får den begära en fullständig eller partiell nedsättning av sina utfästa bidrag till den årliga solidaritetspoolen i enlighet med artikel 61 i förordning (EU) 2024/1351.

(21) Medlemsstater som genom detta beslut konstateras riskera att utsättas för migrationstryck bör ha prioriterad tillgång till EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd som inrättats genom artikel 6 i förordning (EU) 2024/1351.

(22) För att de medlemsstater som riskerar att utsättas för migrationstryck lättare ska kunna använda EU:s permanenta verktygslåda för migrationsstöd kommer kommissionen att ge stöd och tillsammans med de berörda unionsbyråerna samordna den potentiella prioriteringsordningen för tillhandahållandet av operativt stöd.

(23) Medlemsstater som genom detta beslut konstateras stå inför en betydande migrationssituation har rätt att begära en fullständig eller partiell nedsättning av sina solidaritetsbidrag i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2024/1351.

(24) I enlighet med artikel 11.1 andra stycket av förordning (EU) 2024/1351 har samråd genomförts med de medlemsstater som i detta beslut konstateras vara medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, riskerar att utsättas för migrationstryck eller står inför en betydande migrationssituation.

(25) För att säkerställa balansen mellan solidaritet och rättvis ansvarsfördelning och för att garantera att förordning (EU) 2024/1351 fungerar, fastställs i artikel 60.3 i den förordningen att bidragande medlemsstater inte är skyldiga att genomföra sina utfästelser gentemot en gynnad medlemsstat om kommissionen har konstaterat systembrister när det gäller de ansvarsregler som anges i del III i samma förordning och som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för förordningens funktionssätt. I del III i förordning (EU) 2024/1351 fastställs bland annat den ansvariga medlemsstatens skyldigheter att ta emot överföringar av personer för vilka den har fastställts som ansvarig.

(26) Med tanke på att reglerna i del III i förordning (EU) 2024/1351 är i linje med reglerna i förordning (EU) nr 604/2013 och att de ersatte dessa regler när de började tillämpas, skulle fortsatt bristande efterlevnad av de skyldigheter som följer av båda förordningarna utgöra systembrister avseende reglerna i del III i förordning (EU) 2024/1351 som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för den förordningens funktionssätt.

(27) I december 2022 avbröt Italien mottagandet av överföringar enligt förordning (EU) nr 604/2013, med undantag för fall av familjeåterförening för ensamkommande barn. Europeiska unionens domstol konstaterade i sin dom av den 19 december 2024 i de

förenade målen C-185/24 och C-189/24 att den medlemsstat som utsetts till ansvarig enligt kriterierna i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013 inte ensidigt kan avsäga sig detta ansvar. Denna slutsats bekräftades av domstolen i dess dom av den 5 mars 2026.

(28) I sitt meddelande av den 15 juli 2026 bedömde kommissionen de framsteg som Italien gjort för att korrigera den praxis som tidigare konstaterats vid tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 och för att säkerställa att de nya ansvarsreglerna i förordning (EU) 2024/1351 fungerar ändamålsenligt. I denna bedömning, som omfattade de första veckorna sedan de nya reglerna började tillämpas, drogs slutsatsen att Italien efter ikraftträdandet av förordning (EU) 2024/1351 har gjort betydande ansträngningar för att förbereda genomförandet av del III i förordning (EU) 2024/1351, bland annat genom att stärka den operativa kapaciteten hos den nationella enheten för asyl- och migrationshantering, anpassa sina arbetsflöden och ärendehanteringssystem, utse platser för överföring i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055, slutföra de nödvändiga tekniska förberedelserna och genomföra de tekniska kraven avseende Eurodac och det uppgraderade DubliNet. De italienska myndigheterna har bekräftat för kommissionen att det italienska nationella mottagningssystemet är tillräckligt för att säkerställa att personer som överförs enligt förordning (EU) 2024/1351, inbegripet familjer med barn och utsatta sökande, inkvarteras inom det befintliga landsomfattande nätverket av mottagningsanläggningar. I den beredskapsplan som Italien upprättat i enlighet med direktiv (EU) 2024/1346 föreskrivs dessutom en snabb utbyggnad av mottagningskapaciteten genom ytterligare inkvarteringsplatser i händelse av en ökning av inkommande överföringar. Vid den tidpunkten hade kommissionen dock inte konstaterat några konkreta indikationer på att praxis enligt förordning (EU) nr 604/2013 inte längre kvarstår, särskilt när det gäller det avbrutna mottagandet av överföringar, med undantag för fall av familjeåterförening för ensamkommande barn. Dessutom finns det inget som tyder på att de italienska myndigheterna aktivt har samarbetat med andra medlemsstater om de praktiska och logistiska åtgärderna för att återuppta överföringarna. Åtgärder krävdes för att ta bort alla återstående hinder, bland annat genom att upphöra med den praxis som har förhindrat överföringar, och säkerställa det nödvändiga engagemanget och det operativa samarbetet med andra medlemsstater om alla praktiska och logistiska åtgärder, så att överföringarna kan genomförs verkningsfullt i enlighet med förordning (EU) 2024/1351.

(29) Enligt de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat sedan den 12 juni 2026 har de italienska myndigheterna fortsatt att avvisa överföringar som begärts av andra medlemsstater, och det operativa samarbetet för att underlätta överföringen av personer för vilka begäranden och underrättelser har godtagits eller bekräftats av Italien i enlighet med artikel 40 och artikel 41 i förordning (EU) 2024/1351 behövde vidareutvecklas. Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har det dessutom förekommit fall där de italienska myndigheterna har återsänt personer till de överförande medlemsstaterna, trots att Italien hade fastställts som ansvarig medlemsstat. Dessa fall gäller särskilt överföringar som utförs i enlighet med artikel 25.5 tredje stycket och artikel 26.3 femte stycket i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055. Slutligen har Italien ändrat de standardplatser för överföringar som anmälts i enlighet med artikel 23.1 andra stycket i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055, vilket enligt de italienska myndigheterna var nödvändigt av interna organisatoriska skäl och syftade till att förbättra hanteringen av det stora antalet migrationsärenden som Italien behandlar, inbegripet att förebygga risken för avvikande.

(30) Samtidigt har en viss positiv utveckling konstaterats eftersom Italien har vidtagit åtgärder för att upprätta bilaterala kontakter med de medlemsstater som har det största antalet ärenden enligt förordning (EU) 2024/1351 gentemot Italien, vilket har lett till ett begränsat antal överföringar, utöver överföringar av ensamkommande barn för familjeåterförening. Dessutom antog Italien en ny administrativ skrivelse den 29 oktober 2026, där det anges att Italien har återupptagit överföringarna sedan den 12 juni 2026, med förbehåll för en bedömning från fall till fall av huruvida de relevanta villkoren faktiskt är uppfyllda. Detta cirkulär ersätter det cirkulär som utfärdades av den italienska Dublinenheten den 5 december 2022 och uppdaterades den 7 december 2022 om avbrytande av överföringar enligt förordning (EU) nr 604/2013, med undantag för fall av familjeåterförening för ensamkommande barn.

(31) Detta är en ny uppmuntrande utveckling som kräver noggrann och kontinuerlig övervakning för att avgöra om det praktiska samarbetet med alla medlemsstater och överföringarna av personer som Italien är ansvarigt för i enlighet med förordning (EU) 2024/1351 kommer att återupptas på ett verkningsfullt och hållbart sätt, och alla brister därigenom korrigeras.

(32) I detta syfte bör Italien fortsätta att vidta beslutsamma åtgärder för att åtgärda de befintliga bristerna. Landet bör i synnerhet säkerställa att den administrativa skrivelsen av den 29 oktober 2026 genomförs fullt ut i enlighet med andan och ordalydelsen i förordning (EU) 2024/1351. Detta innebär att alla bedömningar som görs av Dublinenheterna och alla överföringar uppfyller villkoren i förordning (EU) 2024/135, särskilt i fråga om aviseringar om återtagande, eftersom dessa är automatiska. Italien bör upprätta ett ändamålsenligt och hållbart operativt samarbete med alla medlemsstater, särskilt när det gäller genomförandet av kapitel V i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055. I detta sammanhang är det viktigt att de formulär som lämnas in till Italien i enlighet med bilagorna V och VI till den genomförandeförordningen behandlas effektivt och att de nödvändiga praktiska och logistiska uppgifterna tillhandahålls i enlighet med detta. Som en del av detta samarbete bör Italien säkerställa att de standardplatser för överföringar som anmälts i enlighet med artikel 23.1 andra stycket i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055 möjliggör verkningsfulla överföringar från andra medlemsstater utan onödiga operativa hinder. Samtidigt bör Italien aktivt förmedla uppgifter om de metoder som landet föredrar för överföringar, och ett nära samarbete mellan de överförande medlemsstaterna och Italien bör säkerställas i syfte att minska användningen av standardplatser.

(33) Med beaktande av resultatet av övervakningen och samrådet med medlemsstaterna, och med beaktande av arten, omfattningen och följderna av denna praxis, skulle Italiens fortsatta systematiska bristande efterlevnad av bestämmelserna i del III i förordning (EU) 2024/1351, särskilt när det gäller överföringar på grund av ansvar, om den inte korrigeras på ett hållbart sätt, utgöra systembrister som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för den förordningens funktionssätt i den mening som avses i artikel 60.3 fjärde stycket i den förordningen.

(34) Därför bör kommissionen fortsätta att övervaka situationen på grundval av de uppgifter som Italien och de andra medlemsstaterna regelbundet kommer att behöva lämna. För att säkerställa ett objektivt fastställande av huruvida den praxis som tidigare konstaterats har korrigerats och det praktiska samarbetet och överföringarna därför har återupptagits på ett verkningsfullt och hållbart sätt bör kommissionen samråda med medlemsstaterna och informera EU-solidaritetsforumet på teknisk nivå. Om övervakningen visar att den praxis som tidigare har konstaterats inte har

korrigeras på ett verkningsfullt sätt bör kommissionen samtidigt uppmärksamma EU-högnivåforumet för solidaritet på detta för diskussion; om situationen kvarstår ska kommissionen uppmärksamma rådet på detta.

(35) I sitt meddelande av den 15 juli 2026 gjorde kommissionen en bedömning av Greklands framsteg med att korrigera den praxis som identifierats vid tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 och drog slutsatsen att de åtgärder som har vidtagits av de grekiska myndigheterna, inbegripet deras aktiva engagemang och samarbete med andra medlemsstater, utgjorde positiva tecken på framsteg och visade att Grekland är villigt att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av del III i förordning (EU) 2024/1351. Vid den tidpunkten ansåg kommissionen dock att det var för tidigt att avgöra om den praxis som tidigare hade konstaterats hade korrigerats till fullo. På grundval av de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat sedan den 12 juni 2026 har de framsteg som konstaterades i kommissionens bedömning från juli 2026 konsoliderats ytterligare. Ett ändamålsenligt samarbete mellan Grekland och alla medlemsstater har upprättats. Grekland har fortsatt att lämna positiva svar på framställningar om övertagande och aviseringar om återtagande. Den ändrade praxis som har konstaterats vid tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 har lett till de första framgångsrika överföringarna till Grekland. Kommissionen bör fortsätta att övervaka Greklands framsteg i riktning mot ett kontinuerligt och varaktigt verkningsfullt genomförande av del III i förordning (EU) 2024/1351.

(36) I enlighet med artikel 4 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), har Irland genom en skrivelse av den 14 maj 2024 meddelat sin önskan att godta och vara bundet av förordning (EU) 2024/1351. Detta deltagande bekräftas genom kommissionens beslut (EU) 2024/2088[6]. Irland deltar därför i antagandet av detta beslut.

(37) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

I bilaga I anges de medlemsstater som är utsatta för migrationstryck.

Artikel 2

I bilaga II anges de medlemsstater som riskerar att utsättas för migrationstryck.

Artikel 3

I bilaga III anges de medlemsstater som står inför en betydande migrationssituation.

[6] Kommissionens beslut (EU) 2024/2088 av den 31 juli 2024 om bekräftelse av Irlands deltagande i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 om asyl- och migrationshantering och om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 (EUT L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

Artikel 4

1. Kommissionen ska övervaka huruvida den nuvarande praxis och den praxis som har konstaterats enligt artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323[7] har korrigerats av Italien efter ikraftträdandet av förordning (EU) 2024/1351.

2. Vid denna övervakning ska kommissionen ägna särskild uppmärksamhet åt det operativa samarbetet vid tillämpningen av bestämmelserna i del III i förordning (EU) 2024/1351. Kommissionen ska uppmana Italien och den andra medlemsstaten att regelbundet, och minst var tredje månad, lämna relevanta uppgifter, särskilt i fråga om ändamålsenligheten i det operativa samarbetet, behandlingen och genomförandet av förfaranden rörande ansvar, genomförandet av överföringar på grund av ansvar och samarbetet om praktiska och logistiska arrangemang mellan medlemsstaterna sedan förordning (EU) 2024/1351 började tillämpas när det gäller personer för vilka Italien är ansvarigt i enlighet med förordning (EU) 2024/1351.

3. Kommissionen ska regelbundet informera det EU-solidaritetsforum på teknisk nivå som avses i artikel 14 i förordning (EU) 2024/1351 om resultatet av den övervakning som avses i punkt 2. Om övervakningen visar att den praxis som tidigare har konstaterats inte korrigeras på ett ändamålsenligt sätt bör kommissionen samtidigt uppmärksamma EU-högnivåforumet för solidaritet på detta för diskussion. Om situationen kvarstår ska kommissionen uppmärksamma rådet på detta.

4. Om kommissionen, på grundval av de upplysningar som erhållits i enlighet med punkt 2 samt den övervakning som avses i punkterna 2 och 3 och senast tillsammans med det beslut som avses i artikel 11 i förordning (EU) 2024/1351 och som ska antas 2027, konstaterar att den praxis som avses i punkt 1 inte har korrigerats och att dess fortsatta existens därmed utgör systembrister som skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för tillämpningen av förordning (EU) 2024/1351, ska artikel 60.3 fjärde stycket i den förordningen tillämpas.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2027.

Utfärdat i Bryssel den 6.11.2026

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN

[7] Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 av den 11 november 2025 i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 (EUT L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2323/oj).